

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput I. Fortitudinis duplex acceptio & officium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

LIBER SEPTIMUS.

AMOR FORTIS.

34 **V**erè Concilium Araus. dicit, quòd fortitudinem Christianorum Dei charitas facit: quia fortis est ut mors dilectio, Cant. 17. Uique aded fortis, ut qui corde perfecto Deum amat, nec mortem, nec supplicia timeat, sed corpus suum tradat, ita ut ardeat, nec in tormentis deficiat. Magna profectò est ista dilectio, testeque Augustino serm. 15. de verb. Apost. *Multum amavit, qui torqueri potuit, desicere non potuit. Sed ille non potuit tanta perferre sine amore. Nec sine amore forti. Quia, ut iterum ait lib. de patientia c. 4. vis desideriorum facit tolerantiam laborum; & nemo, nisi pro eo quod delectat, sponte suscipit ferre quod cruciat. Tuncque Dei dilectio maxima est in hac vita, quando pro illa ipsa contemnitur vita, lib. de nat. & grat. c. 70. Hac vera fortitudo est (inquit Ambrosius lib. 1. de offic. Ministr. c. 36.) quam habet Christi Athleta: quia nisi legitimo certamine non coronatur. Talis fuit fortitudo Martyrum, quos Cyprianus epist. 8. sic affatur: *Quibus vos laudibus predicem, fortissimi Fratres? Robur pectoris vestri, & perseverantiam fidei quo praconio exornem? Tolerastis usque ad consummationem gloria durissimam questionem, nec cessistis suppliciis, sed vobis potius supplicia cessarunt.... Inexpugnabilem fidem superare non potuit sevens diu plaga repetita, quamvis, rupta compage viscerum, torquerentur in servitio Dei, jam non membra, sed viscera. Quale illud fuit spectaculum Domino! quam sublimem! quam magnum!..... pretiosa mors haec est, qua emit immortalitatem pretio sui sanguinis, qua accipit coronam de consummatione virtutis. Nec tamen solis illis fortissimis Athleticis, sed & nobis, in pace Ecclesiae viventibus, fortitudo necessaria est. Cum habeat & pax Ecclesiae Martyres suos. Siquidem tota vita Christiani, si secundum Evangelium vivat, crux est & martyrium, adversus pravitas utique cupiditates, adversus mundi blanditias, & terrores, adversus continuas diaboli impugnationes, adversus rectores mundi, & tenebrarum harum. Sed praevallere non poterunt, si induamur armaturam Dei, loricaeque charitatis christi. Quis enim nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque**

Virtutes.... neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, Rom. 8.

CAPUT I.

Fortitudinis duplex acceptio & officium.

Sanctus Thomas q. 123. a. 2. observat 35
Sduplicem fortitudinis acceptionem. Primò enim sumitur pro animi firmitate in bene operando, & sic (inquit) generalis est virtus, seu conditio cujuslibet virtutis: ad virtutem quippe requiritur, ut firmiter, & constanter operetur, ut Philosophus docet 2. Ethic. 4. Secundò, pro animi firmitate in aggrediendis, & sustinendis rebus arduis, & magis in perferendis, quàm in aggrediendis. Quia difficilius est timorem reprimere, quàm audaciam moderari. Difficilius diu manere invictum, praesertim in doloribus, & cruciatibus, quàm subito motu ad aliquid arduum moveri. Atque hinc elucet fortitudo Martyrum, de qua numero praecedenti. Nec dubium quin fortitudo sic accepta, sit virtus, & virtus specialis. Facit enim quòd homo nullis molestis & terroribus ab honesto recedat, nec temerè se in pericula conjiciat, & ut animum adversus praevisa pericula & terrentia praeparet. Nisi enim explorentur adversa, cito occupant (ait Ambrosius lib. 1. de offic. c. 38.) ut in bello improvisus hostis vix sustinetur, & si imparatos inveniat, facile opprimit; ita animum mala inexplorata plus frangunt.

Hinc fortitudo defini potest, *considerata periculorum susceptio, moderataque aggressio, & invicta molestarum perpassio....* Ita ferè Tullius lib. 2. de inventione. Unde officium ipsius est moderari timorem, audaciam, & tristitiam. Timorem, ne nimius sit, non ut sit nullus, ubi justa est timoris causa (vitiosum est enim non timere, quomodo & quantum timere oportet.) Audaciam, ne temerè se in pericula conjiciat. Tristitiam, ne propter eam, ex malo praesenti conceptam, animus à bono suscepto deficiat, vel aliquid contra honestatem fiat.

CAPUT II.

Martyrium aduulorum est actus heroicus fortitudinis.

Negant hoc aliqui, dicentes, martyrium esse actus illius virtutis, quae à